

У Г О В О Р

ИЗМЕЋУ

РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

И

РЕПУБЛИКЕ АУСТРИЈЕ

О ИЗБЕГАВАЊУ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА У ОДНОСУ НА ПОРЕЗЕ
НА ДОХОДАК И НА ИМОВИНУ

РЕПУБЛИКА СРБИЈА

И

РЕПУБЛИКА АУСТРИЈА

у жељи да закључе Уговор о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину, са циљем да створе стабилне услове за свеобухватни развој привредне и друге сарадње и улагања између две земље,

споразумеле су се о следећем:

Члан 1.

ЛИЦА НА КОЈА СЕ ПРИМЕЊУЈЕ УГОВОР

Овај уговор примењује се на лица која су резиденти једне или обе државе уговорнице.

Члан 2.

ПОРЕЗИ НА КОЈЕ СЕ ПРИМЕЊУЈЕ УГОВОР

(1) Овај уговор примењује се на порезе на доходак и на имовину које заводи држава уговорница или њене политичке јединице или јединице локалне самоуправе, независно од начина наплате.

(2) Порезима на доходак и на имовину сматрају се сви порези који се заводе на укупан доходак, на укупну имовину или на делове дохотка или имовине, укључујући порезе на добитак од отуђења покретних ствари или непокретности, порезе на укупне износе зарада које исплаћују предузећа, као и порезе на прираст имовине.

(3) Порези на које се примењује овај уговор су:

у Аустрији:

1. порез на доходак;
2. порез на добит корпорација;
3. порез на земљиште;
4. порез на пољопривредна и шумска предузећа;
5. порез на вредност грађевинског земљишта;

у Србији:

1. порез на добит предузећа;
2. порез на доходак грађана;
3. порез на имовину.

(4) Уговор се примењује и на исте или битно сличне порезе који се после датума потписивања овог уговора заведу поред или уместо постојећих пореза. Надлежни органи држава уговорница обавештавају једни друге о значајним променама извршеним у њиховим пореским законима.

Члан 3. ОПШТЕ ДЕФИНИЦИЈЕ

(1) За потребе овог уговора осим ако контекст не захтева друкчије:

1. изрази „држава уговорница” и „друга држава уговорница” означавају Аустрију или Србију, зависно од смисла;
2. израз „Аустрија” означава Републику Аустрију;
3. израз „Србија” означава Републику Србију, а употребљен у географском смислу означава територију Републике Србије;
4. израз „лице” обухвата физичко лице, компанију и свако друго друштво лица;
5. израз „компанија” означава правно лице или било који ентитет који се сматра правним лицем за пореске сврхе;
6. изрази „предузеће државе уговорнице” и „предузеће друге државе уговорнице” означавају предузеће којим управља резидент државе уговорнице, односно предузеће којим управља резидент друге државе уговорнице;
7. израз „међународни саобраћај” означава саобраћај поморским бродом или ваздухопловом који обавља предузеће чије се седиште стварне управе налази у држави уговорници, осим ако се саобраћај обавља поморским бродом или ваздухопловом искључиво између места у другој држави уговорници;
8. израз „надлежан орган” означава:
 - у Аустрији: Савезног министра финансија, или његовог овлашћеног представника;

- у Србији: Министарство финансија, или његовог овлашћеног представника;

9. израз „држављанин” означава :

- физичко лице које има држављанство државе уговорнице;
- правно лице, ортачко друштво или удружење које такав статус има на основу законодавства важећег у држави уговорници;

(2) Када држава уговорница примењује Уговор, сваки израз који у њему није дефинисан има значење, осим ако контекст не захтева другачије, према закону те државе за потребе пореза на које се Уговор примењује и значење према важећим пореским законима које примењује та држава има предност у односу на значење које том изразу дају други закони те државе.

Члан 4. РЕЗИДЕНТ

(1) Израз „резидент државе уговорнице”, за потребе овог уговора, означава лице које, према законима те државе, подлеже опорезивању у тој држави по основу свог пребивалишта, боравишта, седишта управе или другог мерила сличне природе, и укључује ту државу, њену политичку јединицу или јединицу локалне самоуправе. Овај израз не обухвата лице које у тој држави подлеже опорезивању само за доходак из извора у тој држави или само за имовину која се у њој налази.

(2) Ако је, према одредбама става (1) овог члана, физичко лице резидент обе државе уговорнице, његов се статус одређује на следећи начин:

1. сматра се да је резидент само државе у којој има стално место становања; ако има стално место становања у обе државе, сматра се да је резидент само државе са којом су његове личне и економске везе тешње (средиште животних интереса);
2. ако не може да се одреди у којој држави има средиште животних интереса или ако ни у једној држави нема стално место становања, сматра се да је резидент само државе у којој има уобичајено место становања;
3. ако има уобичајено место становања у обе државе или га нема ни у једној од њих, сматра се да је резидент само државе чији је држављанин;

4. ако је држављанин обе државе или ниједне од њих, надлежни органи држава уговорница решиће питање заједничким договором.

(3) Ако је, према одредбама става (1) овог члана лице, осим физичког, резидент обе државе уговорнице, сматра се да је резидент само државе у којој се налази његово седиште стварне управе.

Члан 5.

СТАЛНА ПОСЛОВНА ЈЕДИНИЦА

(1) Израз „стална пословна јединица”, за потребе овог уговора, означава стално место преко кога предузеће потпуно или делимично обавља пословање.

(2) Под изразом „стална пословна јединица” подразумева се нарочито:

1. седиште управе;
2. огранак;
3. пословница;
4. фабрика;
5. радионица;
6. рудник, извор нафте или гаса, каменолом или друго место искоришћавања природних богатстава.

(3) Градилиште или грађевински или монтажни радови чине сталну пословну јединицу само ако трају дуже од дванаест месеци.

(4) Изузетно од претходних одредаба овог члана, под изразом „стална пословна јединица” не подразумева се:

1. коришћење објеката и опреме искључиво у сврхе ускладиштења, излагања или испоруке добара или робе која припада предузећу;
2. одржавање залихе добара или робе која припада предузећу искључиво у сврху ускладиштења, излагања или испоруке;
3. одржавање залихе добара или робе која припада предузећу искључиво са сврхом да је друго предузеће преради;
4. одржавање сталног места пословања искључиво у сврху куповине добара или робе или прибављања обавештења за предузеће;
5. одржавање сталног места пословања искључиво у сврху обављања, за предузеће, сваке друге делатности која има припремни или помоћни карактер;

6. одржавање сталног места пословања искључиво у сврху делатности наведених у тач. 1. до 5. у било којој комбинацији, под условом да је укупна делатност сталног места пословања која настаје из ове комбинације припремног или помоћног карактера.

(5) Изузетно од одредаба ст. (1) и (2) овог члана, када лице - осим заступника са самосталним статусом на кога се примењује став (6) овог члана - ради у име предузећа и има и уобичајено користи у држави уговорници овлашћење да закључује уговоре у име предузећа, сматра се да то предузеће има сталну пословну јединицу у тој држави у односу на делатности које то лице обавља за предузеће, осим ако су делатности тог лица ограничене на делатности наведене у ставу (4) овог члана које, ако би се обављале преко сталног места пословања, не би ово стално место пословања чиниле сталном пословном јединицом према одредбама тог става.

(6) Не сматра се да предузеће има сталну пословну јединицу у држави уговорници само зато што у тој држави обавља своје послове преко посредника, генералног комисионог заступника или другог представника са самосталним статусом ако та лица делују у оквиру своје редовне пословне делатности.

(7) Чињеница да компанија која је резидент државе уговорнице контролише или је под контролом компаније која је резидент друге државе уговорнице или која обавља пословање у тој другој држави (преко сталне јединице или на други начин), сама по себи није довољна да се једна компанија сматра сталном пословном јединицом друге компаније.

Члан 6.

ДОХОДАК ОД НЕПОКРЕТНОСТИ

(1) Доходак који резидент државе уговорнице оствари од непокретности (укључујући доходак од пољопривреде или шумарства) која се налази у другој држави уговорници може се опорезивати у тој другој држави.

(2) Израз „непокретност” има значење према закону државе уговорнице у којој се односна непокретност налази. Овај израз у сваком случају обухвата припатке непокретности, сточни фонд и опрему која се користи у пољопривреди и шумарству, права на која се примењују одредбе општег закона о земљишној својини, плодуживање непокретности и права на променљива или стална плаћања као накнаде за искоришћавање или за право на искоришћавање минералних налазишта, извора и других природних богатстава; поморски бродови, речни бродови и ваздухоплови не сматрају се непокретностима.

(3) Одредбе става (1) овог члана примењују се на доходак који се оствари непосредним коришћењем, изнајмљивањем или другим начином коришћења непокретности.

(4) Одредбе ст. (1) и (3) овог члана примењују се и на доходак од непокретности предузећа и на доходак од непокретности која се користи за обављање самосталних личних делатности.

Члан 7. ДОБИТ ОД ПОСЛОВАЊА

(1) Добит предузећа државе уговорнице опорезује се само у тој држави, осим ако предузеће обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне пословне јединице која се у њој налази. Ако предузеће обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне пословне јединице, добит предузећа може се опорезивати у тој другој држави, али само до износа који се приписује тој сталној пословној јединици.

(2) Зависно од одредбе става (3) овог члана, када предузеће државе уговорнице обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне пословне јединице која се у њој налази, у свакој држави уговорници се тој сталној пословној јединици приписује добит коју би могла да оствари да је била одвојено и посебно предузеће које се бави истим или сличним делатностима, под истим или сличним условима и да је пословала потпуно самостално са предузећем чија је стална пословна јединица.

(3) При одређивању добити сталне пословне јединице, као одбици признају се трошкови који су учињени за потребе сталне пословне јединице, укључујући трошкове управљања и опште административне трошкове, било у држави у којој се налази стална пословна јединица или на другом месту.

(4) Ако је уобичајено да се у држави уговорници добит која се приписује сталној јединици одређује на основу расподеле укупне добити предузећа на његове посебне делове, решење из става (2) овог члана не спречава ту државу уговорницу да таквом уобичајеном расподелом одреди добит која се опорезује; усвојени метод расподеле треба да буде такав да резултат буде у складу с начелима која су садржана у овом члану.

(5) Сталној пословној јединици не приписује се добит ако та стална пословна јединица само купује добра или робу за предузеће.

(6) За потребе претходних ставова, добит која се приписује сталној пословној јединици одређује се истом методом из године у годину, осим ако постоји оправдан и довољан разлог да се поступи друкчије.

(7) Када добит обухвата делове дохотка који су регулисани посебним члановима овог уговора, одредбе овог члана не утичу на одредбе тих чланова.

Члан 8.

МЕЂУНАРОДНИ САОБРАЋАЈ

(1) Добит од обављања међународног саобраћаја поморским бродом или ваздухопловом опорезује се само у држави уговорници у којој се налази седиште стварне управе предузећа.

(2) Добит од обављања саобраћаја на унутрашњим пловним путевима речним бродом, опорезује се само у држави уговорници у којој се налази седиште стварне управе предузећа.

(3) Ако се седиште стварне управе предузећа које се бави поморским саобраћајем или предузећа које се бави саобраћајем на унутрашњим пловним путевима налази на поморском или речном броду, сматра се да се налази у држави уговорници у којој се налази матична лука поморског или речног брода или, ако нема матичне луке, у држави уговорници чији је резидент корисник поморског или речног брода.

(4) Одредбе става (1) овог члана примењују се и на добит од учешћа у пулу, заједничком пословању или међународној пословној агенцији.

Члан 9.

ПОВЕЗАНА ПРЕДУЗЕЋА

(1) Ако

1. предузеће државе уговорнице учествује непосредно или посредно у управљању, контроли или имовини предузећа друге државе уговорнице, или
2. иста лица учествују непосредно или посредно у управљању, контроли или имовини предузећа државе уговорнице и предузећа друге државе уговорнице

и ако су и у једном и у другом случају, између та два предузећа, у њиховим трговинским или финансијским односима, договорени или наметнути услови који се разликују од услова који би били договорени између независних предузећа, добит коју би, да нема тих услова, остварило једно од предузећа, али је због тих услова није остварило, може се укључити у добит тог предузећа и сходно томе опорезовати.

(2) Ако држава уговорница укључује у добит предузећа те државе добит за коју је предузеће друге државе уговорнице опорезовано у тој другој држави, и сходно томе је опорезује, и ако је тако укључена добит она добит коју би предузеће првопоменуте државе остварило да су услови договорени између та два предузећа били они услови које би договорила независна предузећа, та друга држава врши одговарајућу корекцију износа пореза који је у њој утврђен на ту добит. Приликом вршења те корекције, водиће се рачуна о осталим одредбама овог уговора и, ако је то потребно, надлежни органи држава уговорница међусобно ће се консултовати.

Члан 10. ДИВИДЕНДЕ

(1) Дивиденде које исплаћује компанија резидент државе уговорнице резиденту друге државе уговорнице могу се опорезивати у тој другој држави.

(2) Дивиденде се могу опорезивати и у држави уговорници чији је резидент компанија која исплаћује дивиденде, у складу са законима те државе, али ако је стварни власник дивиденди резидент друге државе уговорнице, разрезан порез не може бити већи од:

1. 5 одсто бруто износа дивиденди ако је стварни власник компанија (изузимајући ортачко друштво) која непосредно има најмање 25 одсто капитала компаније која исплаћује дивиденде;
2. 15 одсто бруто износа дивиденди у свим другим случајевима.

Овај став не утиче на опорезивање добити компаније из које се дивиденде исплаћују.

(3) Израз „дивиденде”, у овом члану, означава доходак од акција или других права учешћа у добити која нису потраживања дуга, као и доходак од других права компаније који је порески изједначен са дохотком од акција у законима државе чији је резидент компанија која врши расподелу.

(4) Одредбе ст. (1) и (2) овог члана не примењују се ако стварни власник дивиденди, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници чији је резидент компанија која исплаћује дивиденде преко сталне пословне јединице која се налази у тој држави или обавља у тој другој држави самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој држави, а акције на основу којих се дивиденде исплаћују стварно припадају сталној пословној јединици или сталној бази. У том случају примењују се, према потреби, одредбе члана 7. или члана 14. овог уговора.

(5) Ако компанија која је резидент државе уговорнице остварује добит или доходак из друге државе уговорнице, та друга држава не може да заведе порез на дивиденде које исплаћује компанија, осим ако су те дивиденде исплаћене резиденту те друге државе или ако акције на основу којих се дивиденде исплаћују стварно припадају сталној пословној јединици или сталној бази која се налази у тој другој држави, нити да нерасподељену добит компаније опорезује порезом на нерасподељену добит компаније, чак и ако се исплаћене дивиденде или нерасподељена добит у потпуности или делимично састоје од добити или дохотка који су настали у тој другој држави.

Члан 11. КАМАТА

(1) Камата која настаје у држави уговорници а исплаћује се резиденту друге државе уговорнице, може се опорезивати у тој другој држави.

(2) Камата се може опорезивати и у држави уговорници у којој настаје, у складу са законима те државе, али ако је стварни власник камате резидент друге државе уговорнице, разрезан порез не може бити већи од 10 одсто бруто износа камате.

(3) Изузетно од одредаба става (2) овог члана, камата која настаје у држави уговорници а исплаћује се резиденту друге државе уговорнице опорезује се само у тој другој држави ако је прималац стварни власник камате и ако камату оствари:

1. влада друге државе уговорнице или њене политичке јединице или јединице локалне самоуправе;
2. централна или народна банка друге државе уговорнице;
3. финансијска институција коју контролише или претежно поседује влада друге државе уговорнице или њене политичке јединице или јединице локалне самоуправе.

(4) Израз „камата”, у овом члану, означава доходак од потраживања дуга сваке врсте, независно од тога да ли су обезбеђена залогом и да ли се на основу њих стиче право на учешће у добити дужника, а нарочито доходак од државних хартија од вредности и доходак од обвезница или записа, укључујући премије и награде на такве хартије од вредности, обвезнице или записе. Затезна камата не сматра се каматом за сврхе овог члана.

(5) Одредбе ст. (1), (2) и (3) овог члана не примењују се ако стварни власник камате, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници у којој камата настаје, преко сталне пословне јединице која се

налази у тој држави или ако обавља у тој другој држави самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој држави, а потраживање дуга на које се плаћа камата је стварно повезано с том сталном пословном јединицом или сталном базом. У том случају се примењују, према потреби, одредбе члана 7. или члана 14. овог уговора.

(6) Сматра се да камата настаје у држави уговорници када је исплатилац камате резидент те државе. Када лице које плаћа камату, без обзира на то да ли је резидент државе уговорнице, има у тој држави уговорници сталну пословну јединицу или сталну базу у вези са којом је повезан дуг на који се плаћа камата, а ту камату сноси та стална пословна јединица или стална база, сматра се да камата настаје у држави у којој се налази стална пословна јединица или стална база.

(7) Ако износ камате, због посебног односа између платиоца камате и стварног власника или између њих и трећег лица, имајући у виду потраживање дуга за које се она плаћа, прелази износ који би био уговорен између платиоца камате и стварног власника, одредбе овог члана примењују се само на износ који би био уговорен да таквог односа нема. У том случају вишак плаћеног износа опорезује се сагласно законима сваке државе уговорнице, имајући у виду остале одредбе овог уговора.

Члан 12. АУТОРСКЕ НАКНАДЕ

(1) Ауторске накнаде које настају у држави уговорници а исплаћују се резиденту друге државе уговорнице, могу се опорезивати у тој другој држави.

(2) Ауторске накнаде могу се опорезивати и у држави уговорници у којој настају, у складу са законима те државе, али ако је стварни власник ауторских накнада резидент друге државе уговорнице, разрезан порез не може бити већи од:

1. 5 одсто бруто износа ауторских накнада наведених у подставу 1. става (3) овог члана;
2. 10 одсто бруто износа ауторских накнада наведених у подставу 2. става (3) овог члана.

(3) Израз „ауторске накнаде“, у овом члану, означава плаћања било које врсте која су примљена као накнада:

1. за коришћење или за право коришћења ауторског права на књижевно, уметничко или научно дело, укључујући биоскопске филмове и филмове или траке за телевизију или радио; и

2. за коришћење или за право коришћења патента, заштитног знака, нацрта или модела, плана, тајне формуле или поступка или за коришћење или за право коришћења индустријске, комерцијалне или научне опреме или за обавештења која се односе на индустријска, комерцијална или научна искуства.

(4) Одредбе ст. (1) и (2) овог члана не примењују се ако стварни власник ауторских накнада, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници у којој ауторске накнаде настају, преко сталне пословне јединице која се налази у тој другој држави уговорници или у тој другој држави обавља самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој другој држави, а право или имовина на основу којих се ауторске накнаде плаћају стварно припадају тој сталној пословној јединици или сталној бази. У том случају примењују се, према потреби, одредбе члана 7. или члана 14. овог уговора.

(5) Сматра се да ауторске накнаде настају у држави уговорници када је исплатилац резидент те државе. Када лице које плаћа ауторске накнаде, без обзира на то да ли је резидент државе уговорнице, има у држави уговорници сталну пословну јединицу или сталну базу у вези са којом је настала обавеза плаћања ауторских накнада, а те ауторске накнаде падају на терет те сталне пословне јединице или сталне базе, сматра се да ауторске накнаде настају у држави у којој се налази стална пословна јединица или стална база.

(6) Ако износ ауторских накнада, због посебног односа између платиоца и стварног власника или између њих и трећег лица, имајући у виду коришћење, право или информацију за које се оне плаћају, прелази износ који би био уговорен између платиоца и стварног власника да таквог односа нема, одредбе овог члана примењују се само на износ који би тада био уговорен. У том случају вишак плаћеног износа опорезује се сагласно законима сваке државе уговорнице, имајући у виду остале одредбе овог уговора.

Члан 13.

КАПИТАЛНИ ДОБИТАК

(1) Добитак који оствари резидент државе уговорнице од отуђења непокретности наведене у члану 6. овог уговора, а која се налази у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.

(2) Добитак од отуђења покретних ствари које чине део пословне имовине сталне пословне јединице коју предузеће државе уговорнице има у другој држави уговорници или од покретних ствари које припадају сталној бази коју користи резидент државе уговорнице у другој држави уговорници за обављање самосталних личних делатности, укључујући и приходе од отуђења те сталне

пословне јединице (саме или заједно с целим предузећем) или сталне базе, може се опорезивати у тој другој држави.

(3) Добитак од отуђења поморских бродова или ваздухоплова који се користе у међународном саобраћају, речних бродова који се користе у саобраћају на унутрашњим пловним путевима или од покретних ствари које служе за коришћење тих поморских бродова, ваздухоплова или речних бродова опорезује се само у држави уговорници у којој се налази седиште стварне управе предузећа.

(4) Добитак који оствари резидент државе уговорнице од отуђења акција или упоредивих интереса који више од 50 одсто своје вредности остварују непосредно или посредно од непокретне имовине која се налази у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.

(5) Добитак од отуђења имовине, осим имовине наведене у ст. (1), (2), (3) и (4) овог члана, опорезује се само у држави уговорници чији је резидент лице које је отуђило имовину.

Члан 14.

САМОСТАЛНЕ ЛИЧНЕ ДЕЛАТНОСТИ

(1) Доходак који оствари резидент државе уговорнице од професионалних делатности или од других самосталних делатности опорезује се само у тој држави, осим:

1. ако за обављање својих делатности има сталну базу коју редовно користи у другој држави уговорници. У том случају, само део дохотка који се приписује тој сталној бази опорезује се у тој другој држави уговорници; или
2. ако борави у другој држави уговорници у периоду или у периодима који укупно трају 183 дана или дуже у периоду од 12 месеци који почиње или се завршава у односној пореској години. У том случају, само део дохотка који се остварује од делатности које се обављају у тој другој држави уговорници опорезује се у тој другој држави.

(2) Израз „професионалне делатности” посебно обухвата самосталне научне, књижевне, уметничке, образовне или наставне делатности, као и самосталне делатности лекара, адвоката, инжењера, архитеката, стоматолога и рачуновођа.

Члан 15. РАДНИ ОДНОС

(1) Зависно од одредаба чл. 16, 18, 19, 20. и 21. овог уговора, зараде, накнаде и друга слична примања која резидент државе уговорнице оствари из радног односа опорезују се само у тој држави, осим ако се рад обавља у другој држави уговорници. Ако се рад обавља у другој држави уговорници, таква примања која се у њој остварују могу се опорезивати у тој другој држави.

(2) Изузетно од одредаба става (1) овог члана, примања која резидент државе уговорнице оствари из радног односа у другој држави уговорници опорезују се само у првопоменутој држави:

1. ако прималац борави у другој држави у периоду или периодима који укупно не прелазе 183 дана у периоду од 12 месеци који почиње или се завршава у односној пореској години, и
2. ако се примања исплаћују од стране или у име послодавца који није резидент друге државе, и
3. ако примања не падају на терет сталне пословне јединице или сталне базе коју послодавац има у другој држави.

(3) Изузетно од претходних одредаба овог члана, примања остварена из радног односа обављеног на поморском броду или ваздухоплову у међународном саобраћају или на речном броду у саобраћају на унутрашњим пловним путевима, могу се опорезивати у држави уговорници у којој се налази седиште стварне управе предузећа.

(4) Изузетно од претходних одредаба овог члана, примања која оствари резидент државе уговорнице из радног односа опорезују се само у тој држави ако су примања исплаћена за рад обављен у другој држави уговорници у вези са градилиштем, грађевинским или монтажним радовима, за период од дванаест месеци у којем то градилиште, грађевински или монтажни радови не представљају сталну јединицу у тој другој држави.

Члан 16. ПРИМАЊА ДИРЕКТОРА

Примања директора и друга слична примања која оствари резидент државе уговорнице, у својству члана одбора директора или другог сличног органа компаније која је резидент друге државе уговорнице, могу се опорезивати у тој другој држави.

Члан 17.
УМЕТНИЦИ И СПОРТИСТИ

(1) Изузетно од одредаба чл. 7, 14. и 15. овог уговора, доходак који оствари резидент државе уговорнице као извођач од личног обављања делатности позоришног, филмског, радио или телевизијског уметника, музичара или спортисте у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.

(2) Ако доходак од лично обављених делатности извођача или спортисте не припада лично извођачу или спортисти него другом лицу, тај доходак се, изузетно од одредаба чл. 7, 14. и 15. овог уговора, може опорезивати у држави уговорници у којој су обављене делатности извођача или спортисте.

(3) Изузетно од одредаба ст. (1) и (2) овог члана, доходак који оствари резидент државе уговорнице од лично обављених делатности извођача или спортисте опорезује се само у тој држави ако су те делатности обављене у другој држави уговорници у оквиру програма културне или спортске размене који су одобриле обе државе уговорнице.

(4) Одредбе става (3) овог члана примењују се и на правна лица која руководе оркестрима, позориштима, балетским групама као и на чланове таквих културних институција, ако су та правна лица у суштини непрофитабилне организације и ако је то потврђено од стране надлежног органа државе резидентности.

Члан 18.
ПЕНЗИЈЕ

(1) Зависно од одредаба члана 19. став (2) овог уговора, пензије и друга слична примања која се исплаћују резиденту државе уговорнице по основу ранијег радног односа опорезују се само у тој држави.

(2) Изузетно од одредаба става (1) овог члана и зависно од одредаба члана 19. став (2) овог уговора, пензије и друга слична примања која оствари физичко лице резидент државе уговорнице по основу законодавства о социјалном осигурању друге државе уговорнице могу се опорезивати и у тој другој држави.

Члан 19.
ДРЖАВНА СЛУЖБА

(1) 1. Зараде, накнаде и друга слична примања, осим пензије, које плаћа држава уговорница или њена политичка јединица или јединица локалне самоуправе физичком лицу, за услуге учињене тој

држави или тој политичкој јединици или јединици локалне самоуправе, опорезују се само у тој држави.

2. Зараде, накнаде и друга слична примања опорезују се само у другој држави уговорници ако су услуге учињене у тој држави, а физичко лице је резидент те државе које је:

- држављанин те државе; или
- које није постало резидент те државе само због вршења услуга.

(2) 1. Пензија коју физичком лицу плаћа држава уговорница или њена политичка јединица или јединица локалне самоуправе непосредно или из фондова, за услуге учињене тој држави или њеној политичкој јединици или јединици локалне самоуправе опорезује се само у тој држави.

2. Пензија се опорезује само у другој држави уговорници ако је физичко лице резидент и држављанин те државе.

(3) Одредбе става (1) овог члана примењују се и на зараде, накнаде и друга слична примања исплаћена запосленим у представништвима Привредних комора држава уговорница у другој држави уговорници.

(4) Одредбе чл. 15, 16, 17. и 18. овог уговора примењују се на зараде, накнаде и друга слична примања, као и на пензије за услуге учињене у вези са привредном делатношћу државе уговорнице или њене политичке јединице или јединице локалне самоуправе.

Члан 20. СТУДЕНТИ

(1) Студент или лице на стручној обуци које је непосредно пре одласка у државу уговорницу било резидент или је резидент друге државе уговорнице, а борави у првопоменутој држави искључиво ради образовања или обучавања, не опорезује се у тој држави за примања која добија за издржавање, образовање или обучавање, под условом да су та примања из извора ван те државе.

(2) Студент или лице на стручној обуци из става (1) овог члана има право у току образовања или обучавања на иста изузећа, ослобађања или умањења пореза на помоћ у новцу, стипендије и примања из радног односа који нису обухваћени ставом (1) овог члана, као и резиденти државе уговорнице у којој борави.

Члан 21.
ПРОФЕСОРИ И ИСТРАЖИВАЧИ

(1) Физичко лице које борави у држави уговорници ради предавања или истраживања на универзитету, вишој школи, школи или другој признатој образовној институцији у тој држави и које је резидент или је непосредно пре тог боравка било резидент друге државе уговорнице, изузима се од опорезивања у првопоменутој држави уговорници на примања за предавања или истраживања у периоду који није дужи од две године од дана његовог првог боравка у том циљу, под условом да су та примања из извора ван те државе.

(2) Одредбе става (1) овог члана не примењују се на примања од истраживања, ако то истраживање није у јавном интересу, већ првенствено у личном интересу одређеног лица или више лица.

Члан 22.
ОСТАЛИ ДОХОДАК

(1) Делови дохотка резидента државе уговорнице, без обзира на то где настају, који нису регулисани у претходним члановима овог уговора опорезују се само у тој држави.

(2) Одредбе става (1) овог члана не примењују се на доходак, осим на доходак од непокретности дефинисане у члану 6. став (2) овог уговора, ако прималац тог дохотка - резидент државе уговорнице обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне пословне јединице која се у њој налази или ако у тој другој држави обавља самосталне личне делатности из сталне базе која се у њој налази, а право или имовина на основу којих се доходак плаћа стварно су повезани са сталном пословном јединицом или сталном базом. У том случају се, према потреби, примењују одредбе члана 7. или члана 14. овог уговора.

Члан 23.
ИМОВИНА

(1) Имовина која се састоји од непокретности наведене у члану 6. овог уговора коју поседује резидент државе уговорнице и која се налази у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.

(2) Имовина која се састоји од покретних ствари које представљају део пословне имовине сталне пословне јединице коју предузеће државе уговорнице има у другој држави уговорници или од покретних ствари које припадају сталној бази која служи резиденту државе уговорнице у другој

држави уговорници за обављање самосталних личних делатности, може се опорезивати у тој другој држави.

(3) Имовина која се састоји од поморских бродова и ваздухоплова који се користе у међународном саобраћају и речних бродова који се користе у саобраћају на унутрашњим пловним путевима и покретних ствари које служе за коришћење тих поморских бродова, ваздухоплова и речних бродова, опорезује се само у држави уговорници у којој се налази седиште стварне управе предузећа.

(4) Сва остала имовина резидента државе уговорнице опорезује се само у тој држави.

Члан 24. ОТКЛАЊАЊЕ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА

(1) У Аустрији се двоструко опорезивање отклања на следећи начин:

1. Ако резидент Аустрије остварује доходак или поседује имовину који се, у складу с одредбама овог уговора, могу опорезивати у Србији, Аустрија у складу с одредбама подстава 2. и става (3) овог члана изузима тај доходак или имовину од пореза.

2. Ако резидент Аустрије остварује делове дохотка који се, у складу с одредбама чл. 10, 11 и 12, члана 13. став (4) и члана 18. став (2) овог уговора могу опорезивати у Србији, Аустрија одобрава као одбитак од пореза на доходак тог резидента, износ једнак порезу на доходак који је плаћен у Србији. Тај одбитак не може, међутим, бити већи од дела пореза, како је обрачунат пре извршеног одбијања, који одговара деловима дохотка оствареног у Србији.

(2) У Србији се двоструко опорезивање отклања на следећи начин:

Ако резидент Србије остварује доходак или поседује имовину који се, у складу с одредбама овог уговора, могу опорезивати у Аустрији, Србија одобрава:

- као одбитак од пореза на доходак тог резидента, износ једнак порезу на доходак који је плаћен у Аустрији;
- као одбитак од пореза на имовину тог резидента, износ једнак порезу на имовину који је плаћен у Аустрији.

Тај одбитак и у једном и у другом случају не може бити већи од дела пореза на доходак или пореза на имовину, како је обрачунат пре извршеног одбијања, који одговара, зависно од случаја, дохотку или имовини који се могу опорезивати у Аустрији.

(3) Ако су, у складу с неком одредбом Уговора, доходак који оствари или имовина коју поседује резидент државе уговорнице изузети од опорезивања у тој држави, та држава може, при обрачунавању пореза на остали доходак или имовину тог резидента, да узме у обзир изузети доходак или имовину.

Члан 25. ЈЕДНАК ТРЕТМАН

(1) Држављани државе уговорнице не подлежу у другој држави уговорници опорезивању или захтеву у вези с опорезивањем које је друкчије или теже од опорезивања и захтева у вези с опорезивањем, посебно у односу на резидентност, којима држављани те друге државе у истим условима, подлежу или могу подлећи. Ова одредба се, независно од одредаба члана 1. овог уговора, примењује и на лица која нису резиденти једне или обе државе уговорнице.

(2) Опорезивање сталне пословне јединице коју предузеће државе уговорнице има у другој држави уговорници не може бити неповољније у тој другој држави од опорезивања предузећа те друге државе која обављају исте делатности. Ова одредба не може се тумачити тако да обавезује државу уговорницу да резидентима друге државе уговорнице одобрава лична ослобађања, олакшице и умањења за сврхе опорезивања због личног статуса или породичних обавеза које одобрава својим резидентима.

(3) Камата, ауторске накнаде и друге исплате које предузеће државе уговорнице плаћа резиденту друге државе уговорнице, при утврђивању опорезиве добити тог предузећа, одбијају се под истим условима као да су плаћене резиденту првопоменуте државе, осим када се примењују одредбе члана 9. став (1), члана 11. став (7) или члана 12. став (6) овог уговора. Такође, дугови предузећа државе уговорнице резиденту друге државе уговорнице, при утврђивању опорезиве имовине тог предузећа, одбијају се под истим условима као да су били уговорени с резидентом првопоменуте државе.

(4) Предузећа државе уговорнице чију имовину потпуно или делимично поседују или контролишу, посредно или непосредно, један или више резидената друге државе уговорнице, у првопоменутој држави уговорници не подлежу опорезивању или обавези у вези с опорезивањем, које је друкчије или теже од опорезивања и обавеза у вези с опорезивањем коме друга слична предузећа првопоменуте државе подлежу или могу подлећи.

(5) Одредбе овог члана примењују се на порезе наведене у члану 2. овог уговора.

Члан 26.
ПОСТУПАК ЗАЈЕДНИЧКОГ ДОГОВАРАЊА

(1) Ако лице сматра да мере једне или обе државе уговорнице доводе или ће довести до тога да не буде опорезовано у складу с одредбама овог уговора, оно може, без обзира на правна средства предвиђена унутрашњим законом тих држава, да изложи свој случај надлежном органу државе уговорнице чији је резидент или, ако његов случај потпада под члан 25. став (1) овог уговора оне државе уговорнице чији је држављанин. Случај мора бити изложен у року од три године од дана првог обавештења о мери која доводи до опорезивања које није у складу с одредбама овог уговора.

(2) Ако надлежни орган сматра да је приговор оправдан и ако није у могућности да сам дође до задовољавајућег решења, настојаће да случај реши заједничким договором с надлежним органом друге државе уговорнице ради избегавања опорезивања које није у складу с овим уговором. Постигнути договор примењује се без обзира на временска ограничења у унутрашњем закону држава уговорница.

(3) Надлежни органи држава уговорница настоје да заједничким договором отклоне тешкоће или нејасноће које настају при тумачењу или примени овог уговора. Они се могу и заједнички саветовати ради отклањања двоструког опорезивања у случајевима који нису предвиђени овим уговором.

(4) Надлежни органи држава уговорница могу непосредно међусобно општити, укључујући општеће преко заједничке комисије коју чине они сами или њихови представници, ради постизања договора у смислу претходних ставова овог члана.

Члан 27.
РАЗМЕНА ОБАВЕШТЕЊА

(1) Надлежни органи држава уговорница размењују обавештења за која се може предвидети да ће бити од значаја за примену одредаба овог уговора или за администрирање или принудно извршење унутрашњих закона који се односе на порезе сваке врсте и описа које заводе државе уговорнице или њихове политичке јединице или јединице локалне самоуправе, ако опорезивање предвиђено тим законима није у супротности с овим уговором. Размена обавештења није ограничена чл. 1. и 2. овог уговора.

(2) Обавештење примљено, на основу става (1) овог члана, од државе уговорнице сматра се тајном исто као и обавештење добијено према унутрашњим законима те државе и може се саопштити само лицима или органима (укључујући судове и управне органе) који су надлежни за разрез

или наплату, принудно или судско извршење, решавање по жалбама, у односу на порезе наведене у ставу (1) овог члана или у односу на контролу напред наведеног. Та лица или органи користе обавештења само за те сврхе. Они могу саопштити обавештења у јавном судском поступку или у судским одлукама.

(3) Одредбе ст. (1) и (2) овог члана не могу се ни у ком случају тумачити као обавеза надлежног органа државе уговорнице да:

1. предузима управне мере супротне законима или управној пракси те или друге државе уговорнице;
2. даје обавештења која се не могу добити на основу закона или у редовном управном поступку те или друге државе уговорнице;
3. даје обавештења која откривају трговинску, пословну, индустријску, комерцијалну или професионалну тајну или пословни поступак или обавештење чије би саопштење било супротно јавном поретку.

(4) Уколико држава уговорница тражи обавештења у складу са овим чланом, друга држава уговорница ће користити своје мере да би прибавила тражена обавештења, чак и да тој другој држави та обавештења можда нису потребна за сопствене пореске сврхе. Обавеза садржана у претходној реченици подлеже ограничењима из става (3) овог члана, осим ако би та ограничења онемогућила државу уговорницу да даје обавештења само због тога што не постоји домаћа потреба за таквим обавештењима.

(5) Одредбе става (3) овог члана не могу се ни у ком случају тумачити као могућност државе уговорнице да одбије давање обавештења само зато што обавештења поседује банка, друга финансијска институција, лице које ради у агенцији или у фидуцијарном својству или које има везе са власништвом интереса у лицу.

Члан 28.

ЧЛАНОВИ ДИПЛОМАТСКИХ МИСИЈА И КОНЗУЛАТА

Одредбе овог уговора не утичу на пореске повластице чланова дипломатских мисија или конзулата предвиђене општим правилима међународног права или одредбама посебних уговора.

Члан 29.

СТУПАЊЕ НА СНАГУ

(1) Државе уговорнице дипломатским путем писмено обавештавају једна другу о окончању поступака предвиђених њиховим унутрашњим законима за ступање на снагу овог уговора.

(2) Овај уговор ступа на снагу датумом последњег од тих обавештења, а његове одредбе се примењују у односу на порезе на доходак који је остварен и на порезе на имовину која се поседује у свакој пореској години која почиње првог јануара или после првог јануара календарске године која непосредно следи годину у којој Уговор ступа на снагу.

Члан 30.

ПРЕСТАНАК ВАЖЕЊА

Овај уговор остаје на снази док га не откаже једна од држава уговорница. Држава уговорница може отказати овај уговор дипломатским путем, достављањем писменог обавештења о престанку његовог важења најкасније шест месеци пре краја било које календарске године по истеку пете године од дана ступања на снагу овог уговора. У том случају, овај уговор престаје да се примењује у односу на порезе на доходак који је остварен и на порезе на имовину која се поседује у свакој пореској години која почиње првог јануара или после првог јануара календарске године која непосредно следи годину у којој је дато обавештење о престанку важења.

У потврду чега су доле потписани, пуноважно за то овлашћени, потписали овај уговор.

Сачињено у Београду, овог 7. дана маја 2010. године, у два оригинална примерка, на српском, немачком и енглеском језику, с тим што су оба примерка подједнако веродостојна. У случају разлике у тумачењу, меродаван је енглески текст.

ЗА
РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ

ДИАНА ДРАГУТИНОВИЋ

ЗА
РЕПУБЛИКУ АУСТРИЈУ

ЈОЗЕФ ПРЕЛ

ПРОТОКОЛ:

У тренутку потписивања Уговора између Републике Србије и Републике Аустрије о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину, доле потписани су се сагласили да следеће одредбе чине саставни део Уговора.

I. Уз члан 7.

У вези са чланом 7. ст. (1) и (2) овог уговора, ако предузеће државе уговорнице продаје добра или робу или обавља пословање у другој држави преко сталне јединице која се у њој налази, добит те сталне јединице не одређује се на основу укупног износа који је примило предузеће, већ се одређује само на основу дела укупно примљеног износа који се може приписати стварној делатности сталне јединице за ту продају или пословање.

У случају уговора о надзору, испоруци или монтажи индустријске, комерцијалне или научне опреме, или о изградњи објеката, или у случају уговора о јавним радовима, када предузеће има сталну јединицу, подразумева се да се добит те сталне јединице не одређује на основу укупног износа из уговора, већ само на основу дела укупног износа који је примило предузеће, који се приписује делу уговора који је стварно извршила стална јединица у држави у којој се та стална јединица налази.

Добит која се односи на део уговора који је извршила дирекција предузећа, опорезује се само у држави чији је предузеће резидент.

II. Уз члан 11.

Ако после потписивања овог уговора, Србија потпише уговор о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину са трећом државом која је чланица Европске уније и тај уговор садржи нижу стопу од стопе која је предвиђена у овом уговору, Србија ће бити спремна да са Аустријом отпочне преговоре ради ревизије стопе предвиђене у овом уговору.

III. Уз члан 27.

(1) Приликом подношења захтева за обавештењима на основу Уговора, у циљу истицања могућег значаја тражених обавештења, надлежни орган државе која тражи обавештења ће, уз захтев, надлежном органу државе од које се траже обавештења доставити следеће информације:

1. идентитет лица које се налази под истрагом;
2. опис тражених обавештења;

3. порески разлог због којег се траже обавештења;
4. основаност за веровање да држава од које се обавештења потражују поседује иста или да обавештења поседује или контролише лице које је под јурисдикцијом државе од које се обавештења потражују;
5. име и адресу било ког лица за кога се верује да поседује тражена обавештења;
6. изјаву да је држава која тражи обавештења, на својој територији предузела све мере које јој стоје на располагању, изузев оних чије предузимање би створило непремостиве тешкоће.

(2) Подразумева се, да члан 27. став (5) овог уговора, државу уговорницу не обавезује да спонтано или аутоматски размењује обавештења.

(3) Подразумева се да ће, поред напред наведених принципа, приликом тумачења члана 27. овог уговора, у обзир бити узети и принципи утврђени у Коментару Модела уговора ОЕЦД (посебно, став 5. Коментара члана 26.).

У потврду чега су доле потписани, пуноважно за то овлашћени, потписали овај протокол.

Сачињено у Београду, овог 7. дана маја 2010. године, у два оригинална примерка, на српском, немачком и енглеском језику, с тим што су оба примерка подједнако веродостојна. У случају разлике у тумачењу, меродаван је енглески текст.

ЗА
РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ

ДИАНА ДРАГУТИНОВИЋ

ЗА
РЕПУБЛИКУ АУСТРИЈУ

ЈОЗЕФ ПРЕЛ